

TAFSIR AV Kapitel 34, Saba ~ Saba

Kapitel 34, Saba ~ Saba

Beskrivning:

Gud vet allt, inklusive de lögnare som de icke troende sprider om profeten Muhammed. Tacksamhet belönas, och de icke troende varnas för att deras envishet kommer att leda till svårt straff.

Inledning

Detta kapitel med femtiofyra verser uppenbarades i Mekka. Alla mekkaniska kapitel fokuserar på trons grunder och lägger särskild vikt vid tron på Domedagen och det kommande livet. Titeln *Saba* kommer från verserna 15-21 där folkets otacksamhet leder till att deras samhälle förstörs. Kapitlet bemöter också de absurda anklagelserna om galenskap som riktades mot profeten Muhammed, må Guds nåd och välsignelser vara över honom.

Verserna 1-9 Gud är Allvetande

All pris tillhör Gud. Han är ägare till allt i himlarna och på jorden. Även i det kommande livet tillhör allt lov Honom. Ändå säger de otroende att

Domedagen aldrig ska komma. De har fel. Inte ens ett stoftkorn undgår Guds kunskap, allt är nedtecknat i en bok. Timmen ska upprättas så att de som tror och gör goda gärningar belönas rikligt, medan de som förnekar och försöker underminera profetens varning ska straffas hårt.

De som har kunskap ser att profeten Muhammed talar sanning, men vissa hånar honom och kallar honom lögnare och galen för att han varnar för uppståndelsen. Han är inte galen, och de som säger så ska möta straff. Gud kan få jorden att sluka dem eller låta bitar av himlen falla över dem. Detta är ett tecken för varje människa som vänder tillbaka till Gud i ånger.

Verserna 10–14 David och Salomo är tacksamma

David överöstes med Guds välsignelser. Han sjöng lovsånger till Gud tillsammans med bergen och fåglarna. Gud gjorde järnet mjukt för David och befallde honom att tillverka ringbrynjor och rustningar. Gud ser allt.

Gud gav Salomo makt över vinden och en källa av smält koppar. Många jinner arbetade för honom och byggde palats, statyer, fontäner och andra underverk. Om de trotsade straffades de hårt. Gud sade till Davids familj att arbeta tacksamt, men påpekade att de flesta människor är otacksamma. När Salomo dog märkte inte jinnerna det förrän en liten varelse gnagde sönder hans stav så att han föll. Om de hade vetat att han var död skulle de inte ha fortsatt arbeta.

Verserna 15–21 Folket i Saba är otacksamma

Folket i Saba hade två underbara trädgårdar, en till höger och en till vänster. Gud sade åt dem att äta av det Han försett dem med och att vara tacksamma. Men de vägrade och vände sig bort. Gud straffade dem genom att låta dammen brista och översvämma dem.

På grund av deras otacksamhet ersatte Gud deras vackra trädgårdar med bitter frukt och taggiga träd. Gud belönar otacksamhet med förlust. Han hade gjort det möjligt för dem att resa säkert mellan städerna Han välsignat, både dag och natt, men de klagade över lättheten. Deras belöning blev att de upphörde att existera som nation och spreds över landet, kvar som sagor för människor att berätta.

I detta finns tecken för dem som är tålmodiga och tacksamma. Satan kan inte tvinga människor till olydnad, men Gud har gett honom makt att viska och locka, som ett test för att skilja de uppriktiga troende från dem som tvivlar på det kommande livet.

Verserna 22–30 En Gud, inga partner

Om ni åkallar andra gudar ska ni finna att de inte har någon makt, inte ens över ett stoftkorn. De kan inte hjälpa Gud och de har ingen förmåga att medla. På Domedagen ska förbön endast ske med Guds tillåtelse. Gud talar sanning och Han är den som ger försörjning. Han har inga partner och Han ska döma rättvist.

Profeten Muhammed sändes för att ge goda nyheter och en varning, men de flesta vill inte förstå. De frågar när Domedagen ska komma. Kunskapen om den tillhör endast Gud och ingen har makt att ändra den.

Verserna 31–39 En varnare för varje gemenskap

De otroende säger att de inte ska tro på Koranen eller de tidigare skrifterna. Om profeten Muhammed kunde se hur de ska bete sig när de står inför Gud – de ska förebrå varandra och anklaga varandra, men till slut ska de stå tysta med järnkragar runt sina halsar. De ska belönas för vad de gjorde.

Varje gemenskap har fått en varnare. De rika vägrade oftast att tro att de skulle straffas. Men rikedom eller många barn för en människa inte närmare Gud – det är rättfärdighet som gör det. De rättfärdiga ska få dubbel belöning och vistas i Paradisets höga boningar, trygga och säkra.

Verserna 40–54 Profeten Muhammed talar sanning

På Domedagen ska Gud fråga änglarna om människor dyrkade dem. De ska svara nej, de dyrkade jinnerna. Då ska de otroende smaka Elden som de vägrade tro på.

När Guds budskap reciteras för dem vänder de sig bort och kallar Koranen

en lögn. När sanningen kommer kallar de den trolldom. Tidigare folk förnekade Guds budskap och Hans straff var fruktansvärt.

Profeten Muhammed är varken galen eller lögnare; han varnar bara för ett svårt straff. Han begär ingen belöning; hans belöning är endast från Gud. Gud kastar ner sanningen och Han har kunskap om det osynliga. Sanningen har kommit, och falskheten har försvunnit och gått under.

Om ni kunde se det kommande livet skulle ni se hur skräckslagna vissa människor är, utan någon flyktväg. De ska säga att de tror nu, men det är för sent. De hade många möjligheter som nu är borta för alltid. De ska inte kunna återvända för att samla goda gärningar. De var i total förnekelse - nu är de i förtvivlan.

[KAPITEL 34](#)

[«TAFSIR AV Kapitel 35, Fatir ~ Skaparen](#)

[TAFSIR AV Kapitel 33, al-Ahzab ~ De sammansvurna»](#)

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)